

„HOLLANLANNA“

Esimene vaatus.

Sonnburg-Glücksburgis. Väikese Sonnburg-Glücksburgi väikeses pealinnas valitseb rõõmus ärevus: täna peab toimuma printsess Juta laulatus Usingeni printsi Pauliga. See abielu oli otsustatud juba siis kui prints ja printsess olid lapsed — alles täna, oma pulmapäeval peavad nad teineteist esmakordselt näha saama. Senini on vahetatud vaid kirju ja päevapilte, ja nende mõjul printsess on jõudnud oma peigmeest isegi armastama hakata.

Määratud ajaks saabubki Glücksburgi noormees, keda saadavad mõned Usingeni aukandjad. Nad võetakse vaksalis, linnas ja vürstlikus lossis suurte auavalduste ja tormiliste hurraahüüetega vastu. Kõik näib olevat kõige paremas korras. Kuid siis, pärast asjatuid katseid, saab viimaks ka võõras noormees sõna ja teatab, et tema ei olegi oodatud prints. Ta on ainult printsi erasekretär ja praegusel puhul ta täisvoliline saadik. Prints on oma pulma jäänud tulemata. Miks, küsivad Glücksburgi õukondlased. Prints ei taha. Ta ei ole ainustki printsessi kirja lugenud, pildid on ta ilma vaatamata nurka visanud. Ta ei taha üldse abielluda, vaid poissmees olla ja elu maitseada.

Niisugune sõnum mõjub Glücksburgi õukonna peale otse masendavalt. Kuidas pidada pulmi ilma peigmeheeta? Lõppeks ülemõumeister Stopp leiab väljapääsu. „Meil hooviseaduses, — seletab ta, — on üks punkt. Paragrahv sadaseitse, punkt 31: Juhtub kord, et kõrge peigmees etteteadmataul põhjusil ei saa laulatusaktile ilmuda, siis võib sel korral ta volitatud saadik ta aset täita“. Nii ka sünnib. Sterzli vastupuiklemisest hoolimata sunnitakse ta printsi asendama ja laulatus tuleb toime.

Alles pärast laulatust printsess Juta kuuleb Sterzlit, miks prints Paul ei ole ilmunud laulatusele. Ta on lihtsalt plehku pannud. Ta ei ole printsessile ka ühtki kirja, ühtki luuletust saatnud, need kõik on Sterzli sepsitsetud. Ja praegu viibib ta Hollandis ning harrastab jahisporti.

Printsess neelab mõruda pilli alla, läheb palkonile ja hüüab hõiskavale rahvale: „Ma tänan teid, ma olen väga õnnelik“. Ja otsustab siis jalamaid sõita Hollandi, et näha, mis lind see ta äsjalaulatud teinepool siis õieti on.

Teine vaatus.

„Wyk am Zee“ Hollandis. Kolm päeva hiljem. Wyk am Zee jahtklubi. Samas kõrts. Siin lõbutseb prints Paul.

Õhtul peab olema lillepidu. Seks puhuks ootab kõrtsmik Klaas endale appi oma äia Koobust ja ta täditütreid Kaatjet ja Bellat. Kuid need ei tule, nende asemele saabuvad ülemõumeister Stopp, printsess Juta ja ta õudaam Elly. Printsess ja Elly otsustavad kohe juhust kasutada ja pakuvad endid Klaasile kelnerinnadeks, kuna Stopp peab täitma Koobuse aset.

Pea ilmub ka Sterzl. Printsess Juta oli ta jätnud Glücksburgi vahi alla, kuid tal on õnnestunud põgeneda ja tuleb nüüd siia oma isanda ja käskija juure.

Siin kohtab ta Stoppi, Jutat, Ellyt. Alul nagu ei tunneks ära, siis taipab. Kolm Glücksburglast meelitavad ta oma nõusse ja mäng kestab edasi. Mäng seisab nimelt selles, et Juta nüüd lihtsa kelnerinnana püüab saavutada selle, mis tal printsessina jäi kättesaamatuks, nimelt prints Pauli armastuse.

Kõrvuti Juta ja Pauli armumänguga areneb lõbus kurameering Elly ja Sterzli vahel, mis algas juba Glücksburgis.

Prints Paul armub Jutasse. Ja kui Usingeni jahtlaev tuleb talle järele ja õumarssal teatab, et prints on abielumees ja sellena peab sõitma Glücksburgi, siis keeldub Paul kategooriliselt: ta ainus arm on kelnerinna Bella.

Nüüd on saabunud Jutal kättemaksutund. Ta avab Paulile oma incognito ja teatab ühtlasi, et nende abielu on maksusetu. Lihtsa kelnerinnana võiks ta saada tema omaks, haavatud printsessina peab ta talle pöörama selja. Paul jääb murtuna maha.